

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๐/๒๕๕๙ วันที่ ๑๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ระดับ ๕	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒ นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ ครูผู้ช่วย ระดับ ๓	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔ ครูผู้ช่วย ระดับ ๓	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การควบคุมงานและตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ร. ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๐๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ทำการก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กถนนแยกทางหลวง หมู่ที่ ๗ ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔ เมตร ทางเท้าข้างละ ๐.๕๐ เมตร ยาว ๒๖ เมตร พร้อมป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ ๑ ป้าย ก่อสร้างตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบล ม. กำหนด เป็นเงิน ๑,๘๓๐,๐๐๐ บาท กำหนดทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๓ นาย น. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะนั้น) ได้แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ควบคุมงาน คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และผู้แทนชุมชนอีก ๒ คน เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ม. ที่ ๑๒๔/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดหาพัสดุ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ทั้งที่คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะรักษาการหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้เสนอความเห็น “กรรมการตรวจการจ้างไม่เห็นด้วย ไม่มีผู้มีความรู้”

และภายหลังได้ขอถอนตัวจากการเป็นประธานคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามบันทึกข้อความ ที่ ๖๐๑/- ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ แต่ไม่ได้รับอนุญาต

เมื่อผู้รับจ้างได้มีหนังสือขอส่งมอบงาน ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ นาย น. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหนังสือที่ ๖๐๔/ว ๕๕๔ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งให้คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และผู้แทนชุมชนอีก ๒ คน ให้เข้าไปตรวจรับงานในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๔.๐๐ น. แต่ไม่ได้แจ้งคู่กรณีที่ ๒ ให้เข้าไปตรวจรับงานด้วย เนื่องจากคู่กรณีที่ ๒ ได้โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส. ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แล้ว ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ม. ที่ ๕๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ส. ที่ ๗๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างแต่อย่างใด เพียงแต่มีคำสั่งมอบหมายให้คู่กรณีที่ ๑ รักษาการปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ม. แทน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ม. ที่ ๕๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการตรวจการจ้างประกอบด้วย คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และผู้แทนชุมชนอีก ๒ คน ได้ทำการตรวจรับงานและจัดทำใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ทั้งที่ไม่มีประธานกรรมการตรวจการจ้างลงลายมือชื่อด้วย และจากการตรวจสอบเอกสารก็ไม่พบรายงานการควบคุมงาน นอกจากนี้จากการตรวจสอบสังเกตการณ์ ณ สถานที่ก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งมีคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นผู้นำขึ้น พบว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เป็นเงิน ๗๙,๖๙๔.๖๐ บาท ดังนี้

๑. ตามเอกสารราคากลางที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางกำหนดไว้ ชนิดของสะพานเป็นแบบชนิดตอกเสาเข็ม แต่พบว่าก่อสร้างจริงเป็นชนิดฐานแผ่

๒. ความยาวช่วงสะพานตามแผนที่สะพานข้ามห้วยที่กำหนดไว้ สะพานช่วงนอกยาว ๗ เมตร และช่วงในยาว ๑๒ เมตร แต่พบว่า ก่อสร้างจริงสะพานช่วงนอกยาว ๘ เมตร ช่วงในยาว ๙.๖๐ เมตร

๓. ความหนาพื้นสะพาน (ตามความยาวช่วงสะพานตามแผนที่ฯ ประกอบกับแบบ สผค. ๐๔๐๐๕/๒) จะได้ความหนาพื้นสะพานช่วงนอก ๐.๔๐ เมตร และช่วงใน ๐.๖๕ เมตร แต่พบว่า ก่อสร้างจริงพื้นสะพานช่วงนอกหนา ๐.๔๕ เมตร และพื้นช่วงในหนา ๐.๕๕ เมตร

๔. เสาตอม่อ ตามแบบรูปรายการกำหนดให้มีขนาดกว้าง x ความยาว = ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร แต่พบว่า ก่อสร้างจริงวัดขนาดได้เพียง ๐.๓๒ x ๐.๓๒ เมตร เท่านั้น

๕. ความสูงเสาต่อม่อ ตามแผนที่สะพานข้ามห้วยที่กำหนดไว้ สูง ๓.๒๐ เมตร แต่พบว่าก่อสร้างจริงได้ ๒.๕๐ เมตร จำนวน ๓ ตับ (ตักกลาง ๒ ตับ ตับริม ๑ ตับ) และสูง ๐.๒๒ เมตร จำนวน ๑ ตับ (ตักริม ๑ ตับ)

๖. งานทาสีราวสะพาน ตามรายละเอียดงานที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางกำหนดไว้ ให้มีงานทาสีราวสะพานด้วย แต่พบว่าก่อสร้างจริงไม่ได้มีการทาสีแต่อย่างใด

๗. การแต่งผิวคอนกรีต ตามภาคผนวก ก-๘ กำหนดว่า เมื่อถอดแบบออกแล้ว ต้องแต่งผิวคอนกรีตที่ขรุขระและเป็นรูด้วยปูนซีเมนต์ ทราย เพื่อให้ผิวคอนกรีตเรียบและเกลี้ยง แต่พบว่าก่อสร้างจริงผิวคอนกรีตเกือบทั้งหมด (เช่น ด้านข้างสะพาน เสาราวสะพาน) ไม่เรียบ มีรอยขรุขระ

๘. งานถนนคอนกรีต พบรอยร้าวตามขวางจำนวน ๓ จุด ได้แก่ ถนนส่วนก่อนถึงสะพาน จำนวน ๒ จุด และถนนส่วนที่เลยสะพานไป จำนวน ๑ จุด

คู่กรณีที่ ๑ ผู้ควบคุมงาน ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า นาย น. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาเกี่ยวกับคู่กรณีที่ ๒ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การบริหารงานไม่คืบหน้า ตนจึงได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหลายครั้ง และต่อมาได้รับมอบหมายให้รักษาการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจนถึงปัจจุบัน การที่ไปตรวจรับงานไม่มีลายมือชื่อของตนในฐานะรักษาการปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น เนื่องจากตนลืมนลงลายมือชื่อไว้ สำหรับการควบคุมงาน ตนได้ทำการควบคุมงานก่อสร้างเป็นครั้งคราวโดยมีการบันทึกผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเป็นรายวัน ซึ่งในการก่อสร้างมีการเปลี่ยนแปลงงานก่อสร้างฐานรากจากงานเสาเข็มเป็นงานฐานแผ่ โดยได้ทดสอบการรับน้ำหนักการบรรทุกดินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตากแล้ว และมีการเปรียบเทียบราคาก่อสร้างโดยใช้ราคากลาง ผลปรากฏว่าค่าใช้จ่ายเท่าเดิม แต่เอกสารหลักฐานการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวรวมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติงานนั้น ไม่ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและค้นหาไม่พบ ส่วนการดำเนินการเบิกจ่ายเงิน ไม่มีการมอบรายงานควบคุมงาน ผลการตรวจสอบวัสดุและเอกสารการเปลี่ยนแปลงให้กับเจ้าหน้าที่การเงินแต่อย่างใด

คู่กรณีที่ ๓ กรรมการตรวจการจ้าง ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้เคยทำบันทึกข้อความถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขออนุญาตออกจากความเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง แต่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยังคงสั่งให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างต่อไป ส่วนการดำเนินการตรวจรับงานจ้างนั้น มีคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงาน เข้าร่วมทำการตรวจรับงานจ้างด้วย โดยได้ทำการตรวจวัดความกว้างยาวของสะพานและได้แจ้งว่าเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาแล้ว กรรมการตรวจการจ้างจึงได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้าง โดย

ไม่ได้รับมอบรายงานของผู้ควบคุมงาน สัญญา แบบรูปรายการละเอียดประกอบสัญญา หรือหลักฐานอื่นใดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสัญญา เพื่อใช้ประกอบการตรวจสอบด้วยแต่อย่างใด

นาย บ. นักวิชาการเงินและบัญชี ๓ ในฐานะรักษาราชการหัวหน้าส่วนการคลัง ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า ก่อนคณะกรรมการตรวจการจ้างจะดำเนินการตรวจรับงาน คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ทำบันทึกขอลอนตัวจากการเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ส่วนการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างนั้น ไม่มีรายงานควบคุมงาน เอกสารแนบท้ายสัญญาหรือเอกสารทดสอบวัสดุ เป็นเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน แต่นาย น. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้อนุมัติเบิกจ่ายให้กับผู้รับจ้างไปก่อนโดยจะให้คู่กรณีที่ ๑ ทำเอกสารมาประกอบ ซึ่งภายหลังการเบิกจ่ายได้ทวงเอกสารดังกล่าวกับคู่กรณีที่ ๑ แต่ก็ไม่ได้รับเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานช่างระดับ ๕ เป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ ตามความในระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ควบคุมงาน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๒๔ กำหนดว่า ในการจ้างก่อสร้างแต่ละครั้ง ให้ประธานกรรมการบริหารแต่งตั้งผู้ควบคุมงานที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านช่างตามลักษณะของงานก่อสร้างจากพนักงานส่วนตำบล ข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ตามที่ได้รับความยินยอมจากหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นฯ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ควบคุมงาน โครงการ

ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนแยกทางหลวง หมู่ที่ ๗ ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔ เมตร ทางเท้าข้างละ ๐.๕๐ เมตร ยาว ๒๖ เมตร พร้อมป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ ๑ ป้าย ก่อสร้างตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบล ม. กำหนด ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ม. ที่ ๑๒๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ดังนั้น คู่กรณี ที่ ๑ จึงมีหน้าที่ควบคุมงาน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๙

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๙ กำหนดว่า ผู้ควบคุมงานก่อสร้างมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ จดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยสองฉบับเพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุเมื่อเสร็จงานแต่ละงวด โดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการเพื่อประกอบการตรวจสอบของผู้มีหน้าที่ การบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง ให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวด ให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญา หรือไม่ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบภายในสามวันทำการ นับแต่วันถึงกำหนดนั้นๆ

เมื่อคู่กรณี ที่ ๑ ได้ชี้แจงต่อกรรมการได้สวน ยอมรับว่า การปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานจ้างเหมาก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนแยกทางหลวง หมู่ที่ ๗ ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔ เมตร ทางเท้าข้างละ ๐.๕๐ เมตร ยาว ๒๖ เมตร พร้อมป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ ๑ ป้าย นั้น ไม่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว โดยไม่ได้ไปควบคุมงานทุกวันและไม่ได้จัดทำบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบกับตามบันทึกสังเกตการณ์งานก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ปรากฏว่า การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง แม้คู่กรณี ที่ ๑ จะได้ชี้แจงถึงสาเหตุที่การก่อสร้างผิดไปจากแบบรูปรายการว่า เป็นเพราะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบรูปรายการ แต่เมื่อคู่กรณี ที่ ๑ ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบรูปรายการมาแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงต้องยึดถือแบบรูปรายการตามที่ระบุไว้ในสัญญา

จากข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คู่กรณี ที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงาน มิได้ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกประการ ทั้งไม่ได้จัดทำบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเป็นรายวันและผลการ

ปฏิบัติงานทุกสัปดาห์ ซึ่งบันทึกดังกล่าวถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการเพื่อประกอบการตรวจสอบของผู้มีหน้าที่ จนเป็นเหตุให้การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง ตามที่ปรากฏในบันทึกสังเกตการณ์งานก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ดังนี้

๑. ชนิดของสะพานตามเอกสารราคากลางเป็นแบบตอกเสาเข็ม จากการตรวจสอบพบว่า ชนิดของสะพานเป็นชนิดฐานแผ่

๒. ตามแผนที่สะพานข้ามห้วย กำหนดความยาวสะพานช่วงนอก ๗ เมตร และช่วงใน ๑๒ เมตร จากการตรวจสอบพบว่า ความยาวสะพานช่วงนอก ๘ เมตร ช่วงใน ๙.๖๐ เมตร

๓. ตามแผนที่ฯ ประกอบกับแบบ สผค.๐๔๐๐๕/๒ ความหนาพื้นสะพานช่วงนอก ๐.๔๐ เมตร และช่วงใน ๐.๖๕ เมตร จากการตรวจสอบพบว่า พื้นสะพานช่วงนอก หนา ๐.๔๕ เมตร และพื้นช่วงในหนา ๐.๕๕ เมตร

๔. ตามแบบรูปรายการกำหนดให้เสาตอม่อมีขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร (กว้าง x ยาว) จากการตรวจสอบ วัดขนาดได้เพียง ๐.๓๒ x ๐.๓๒ เมตร

๕. ตามแผนที่สะพานข้ามห้วยกำหนดความสูงเสาตอม่อไว้ ๓.๒๐ เมตร แต่จากการตรวจสอบพบว่า เสาตอม่อสูง ๒.๕๐ เมตร จำนวน ๓ ตับ (ตับกลาง ๒ ตับ ตับริม ๑ ตับ) และสูง ๐.๒๒ เมตร จำนวน ๑ ตับ (ตับริม ๑ ตับ)

๖. ตามรายละเอียดของงานกำหนดให้มีงานทาสีราวสะพาน จากการตรวจสอบพบว่า ไม่มีการทาสีราวสะพานแต่อย่างใด

๗. ตามภาคผนวก ค-๘ กำหนดว่า เมื่อถอดแบบออกแล้ว ต้องแต่งผิวคอนกรีตที่ขรุขระและเป็นรูด้วยปูนซีเมนต์ ทราย เพื่อให้ผิวคอนกรีตเรียบและเกลี้ยง จากการตรวจสอบพบว่า ผิวคอนกรีตเกือบทั้งหมด (เช่น ด้านข้างสะพาน เสาราวสะพาน) ไม่เรียบ มีรอยขรุขระ

๘. งานถนนคอนกรีต พบรอยร้าวตามขวางจำนวน ๓ จุด ได้แก่ ถนนส่วนก่อนถึงสะพาน จำนวน ๒ จุด และถนนส่วนที่เลยสะพานไป จำนวน ๑ จุด

นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๑ ยังได้ชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนว่า การที่ผู้รับจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้างนั้น เนื่องมาจากผู้บริหารท้องถิ่นกับผู้รับจ้างได้ตกลงให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบรูปรายการ โดยไม่ได้เสนอให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นอนุมัติ ก่อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบรูปรายการดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์กับทางราชการและทำให้ทางราชการเสียหาย จึงแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความ

เชี่ยวชาญงานก่อสร้าง และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในโครงการดังกล่าวมาแต่ต้น ตั้งแต่การสำรวจ ออกแบบ ประมาณการ ของงบประมาณ กำหนดราคากลาง ปิดประกาศ เปิดซองสอบราคา รวมทั้งควบคุม งาน ย่อมรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง แต่ ไม่ได้ควบคุมงานให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาเพื่อรักษาประโยชน์ของทาง ราชการ ทั้งในวันตรวจรับงานจ้าง คู่กรณีที่ ๑ ได้เดินทางไปกับคณะกรรมการตรวจการจ้างด้วย แต่ไม่ได้มอบ สัญญาและแบบรูปรายการให้กับคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อใช้ในการตรวจสอบ โดยได้ปกปิด ข้อเท็จจริงไม่รายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบว่า การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและ เงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบรูปรายการแต่อย่างใด

การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ ในฐานะผู้ควบคุมงาน จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ ทำให้การก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนแยกทางหลวง หมู่ที่ ๗ ดังกล่าว ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ทางราชการ โดยความเสียหายในส่วนที่ก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง คิดเป็นเงิน ๗๙,๖๙๔.๖๐ บาท

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็น เจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วย

ระเบียบข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗ (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ตำแหน่ง ครูผู้ช่วยระดับ ๓ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ม. จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ ตามความในระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่ตรวจการจ้างหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนแยกทางหลวง หมู่ที่ ๗ ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔ เมตร ทางเท้าข้างละ ๐.๕๐ เมตร ยาว ๒๖ เมตร พร้อมป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ ๑ ป้าย ก่อสร้างตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ม. ที่ ๑๒๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่คู่กรณีที่ ๒ ได้โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งนักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗ (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส.) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส. ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ม. ที่ ๕๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ส. ที่ ๗๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ทำให้คู่กรณีที่ ๒ พ้นจากตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ม. ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ระบุในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๒ ได้พ้นจากการเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างแล้ว ตามแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยตีความไว้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๑๗๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๐๗๘๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ และเมื่อพิจารณาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๒๑ (๗) ประกอบข้อ ๒๒ ซึ่งกำหนดว่า ในการดำเนินการซื้อหรือจ้างแต่ละครั้ง ให้ประธานกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอย่างน้อยสองคน โดยให้แต่งตั้งจากกรรมการบริหาร พนักงานส่วนตำบล ข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ถ้าประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ประธานกรรมการบริหารแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการแทน โดยระเบียบดังกล่าวมิได้กำหนดให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างเป็นอันรับหรือสิ้นสุดลง ย่อมแสดงให้เห็นว่าการที่ประธานกรรมการตรวจการจ้างไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้นั้น เป็นเรื่องเฉพาะตัวของประธานกรรมการตรวจการจ้าง ไม่มีผลกระทบต่อกรรมการตรวจการจ้างอื่นแต่อย่างใด

ดังนั้น คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงมีหน้าที่ตรวจการจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ ส่วนคู่กรณีที่ ๒ ไม่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ ซึ่งไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ จึงให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีที่ ๒

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๘ หรือไม่

พิเคราะห์เห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๘ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้าง งานก่อสร้างมีหน้าที่ ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ เมื่อตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบแล้วเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาแล้วให้ถือว่า ผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และทำใบรับรองผลการปฏิบัติงาน ในกรณีที่กรรมการตรวจการจ้างบางคนไม่ยอมรับงานโดยทำความเห็นแย้งไว้ ให้เสนอประธานกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาสั่งการ

เมื่อคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ยอมรับว่า ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตรวจการจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๘ ประกอบกับตามบันทึกสังเกตการณ์งานก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ปรากฏว่า การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง โดยคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนสอดคล้องกับบันทึกคำชี้แจงแถลงด้วยวาจาของคู่กรณีที่ ๑ ว่า ในวันตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนแยกทางหลวง หมู่ที่ ๗ นั้น กรรมการตรวจการจ้างไปตรวจรับงาน ณ สถานที่ก่อสร้างพร้อมกับคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงาน แต่คู่กรณีที่ ๑ ไม่ได้รายงานหรือแจ้งให้ทราบว่า การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือว่ามีการสั่งให้ผู้รับจ้างเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานจ้าง ทั้งไม่เคยได้รับสำเนาสัญญาจ้าง แบบรูปรายการละเอียด และรายงานของผู้ควบคุมงานเพื่อใช้ในการตรวจสอบงานจ้างแต่อย่างใด

จากข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้าง ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เสนอความเห็นว่าได้ตรวจรับงานไว้ถูกต้อง

แล้ว สมควรเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป โดยมีได้ตรวจสอบผลงานของผู้รับจ้างกับแบบรูปรายการ
ละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา จนเป็นเหตุให้มีการตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไป
ตามสัญญา ทั้งที่งานก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง ตามที่ปรากฏในบันทึก
สังเกตการณ์งานก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔
แม้ว่าใบตรวจรับงานจ้าง ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ จะไม่มีลายมือชื่อของประธานกรรมการตรวจการจ้าง
เนื่องจากคู่มือที่ ๒ ประธานกรรมการตรวจการจ้าง ได้โอนย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่นตั้งแต่วันที่ ๑
ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยนายกองค้การบริหารส่วนตำบลมิได้แต่งตั้งกรรมการตรวจการจ้างคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน
ก็เป็นกรณีที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลมิได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๒๒ ซึ่ง
อาจทำให้การตรวจการจ้างดังกล่าวยังไม่มีผลสมบูรณ์และยังไม่อาจเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างได้ แต่อย่างไร
ก็ตาม เมื่อคู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ ยังคงเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจการจ้าง
ให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๘

การที่คู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ ซึ่งมีหน้าที่ประจำเป็นครูสอนอยู่ที่โรงเรียนตำรวจตระเวน
ชายแดน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ม. แม้จะไม่มีความรู้ด้านงานช่างตามที่คู่มือที่ ๒ เคยให้ความเห็นไว้
ในฐานะรักษาการหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุว่า “กรรมการตรวจการจ้างไม่เป็นด้วย ไม่มีผู้มีความรู้” ก็ตาม
แต่คู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ ย่อมต้องรู้ได้ว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๘ ได้กำหนดหน้าที่
ของกรรมการตรวจการจ้างไว้อย่างไรบ้าง เมื่อไม่ได้รับรายงานของผู้ควบคุมงาน แบบรูปรายการละเอียด
และข้อกำหนดในสัญญา หรือเอกสารอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการตรวจรับงาน ก็ควรที่จะทวงถาม และหรือไม่ลง
ลายมือชื่อตรวจรับงานจ้าง ดังนั้น การกระทำของคู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ ในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง
จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๘

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ เป็นเหตุให้เกิด
ความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ จงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่
ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่
แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ ดังกล่าว ทำให้มีการตรวจการจ้างและเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง ทั้งที่การก่อสร้าง
สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๐๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ไม่เป็นไป
ตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญา นั้น ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย โดยความเสียหายใน
ส่วนที่ก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญาจ้าง คิดเป็นเงิน ๓๙,๖๙๔.๖๐ บาท

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง แต่การกระทำ ความผิดของคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ดังกล่าว เป็นเพราะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งมีหน้าที่ประจำเป็นครูผู้ช่วย โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และอยู่ในระหว่างทดลองงาน ถูกนาย น. นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ช่มชู้บังคับให้ลงลายมือชื่อ ในใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ทั้งที่คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้โต้แย้งด้วยวาจา และมี หนังสือขอถอนจากการเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยให้เหตุผลว่า “ไม่ทราบ คำสั่งและไม่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับโครงการก่อสร้าง เกรงว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อทาง ราชการและผลประโยชน์ที่ประชาชนควรได้รับอย่างแท้จริงในภายหลัง” จึงเป็นกรณีที่ปรากฏ พยานหลักฐานพิสูจน์ได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้โต้แย้งหรือคัดค้านคำสั่งนั้นไว้แล้ว จึงให้ยกเว้น โทษปรับทางปกครองแก่คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณี แล้วเห็นว่า คู่กรณีเป็นผู้มีความรู้ทางช่างและมีพฤติการณ์กระทำโดยมิชอบ จึงกำหนดโทษปรับทาง ปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๕,๔๖๐ บาท คิดเป็น เงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๘๕,๕๒๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันห้าร้อยยี่สิบบาท) โดยให้ หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๑๖๐ บาท (ห้าพันหนึ่งร้อยหกสิบ บาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่ คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครอง

ไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด แต่ถ้าคู่กรณีพ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้วให้เรียกชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณีที ๒ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงให้ยุติเรื่อง

๓. การกระทำของคู่กรณีที ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ แต่ให้ยกเว้นโทษปรับทางปกครองตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง

๔. การกระทำของคู่กรณีที ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ แต่ให้ยกเว้นโทษปรับทางปกครองตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน